

have en særlig ret til at følge sin samvittighed og sige, at her siger man fra.

Det er det, der er sket i Frank Grevil-sagen, som jeg ikke skal kommentere, for det er jo en sag på vej igennem et ankesystem. Jeg skal bare sige, at det er eller andet sted rokker ved min fornemmelse af retssikkerhed, at det menneske, der går ud og siger sandheden, bliver straffet, mens alle de, som dækkede sig bag, at de vurderinger, der lå, ikke kunne komme frem i dagens lys, går fri. Alle de, som kom med nogle oplysninger, der ikke holdt stik, går fri, mens den, der gav reelle oplysninger, får en straf. Et eller andet sted synes jeg, det efterlader et retssikkerhedsmæssigt problem, og det er også det, vi forsøger at løse med forslaget.

Så vil jeg sige til bemærkningerne, at jeg synes, at forsvarsministeren på mange måder viser nye takter – det vil jeg godt sige – i forhold til, hvad vi tidligere har set. Alene det, at forsvarsministeren kan sige, at der er kommet en beretning fra kontaktudvalget fra et møde, der blev afholdt den 6. september 2004, er i sig selv en revolutionær nyskabelse. Hvis det var blevet sagt her i Folketingssalen for et halvt år siden, havde ministeren stået til straf under ministeransvar, og enhver efterfølgende ordfører, der havde nævnt så vel datoen, som at der havde været møde, havde formentlig skullet til afhøring hos det hemmelige politi.

Alene det betegner det første store brud, kan man sige, med nordkoreanske tilstande på det her område, og det synes jeg der er al mulig grund til kvittere for, også personligt hos den ny forsvarsminister, for jeg tror ikke, det havde ladet sig gøre under, om man så må sige, det gamle styre.

Jeg synes også, det var nyttigt, da vi sidst havde Irakdebatten om forlængelserne, at vi blev beriget med Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering – det var jo nyttigt med tanke på debatten. Vi har haft en debat om Irakkrigen, som er helt central, om, hvorvidt det, der sker i øjeblikket i Irak, er, at det er få fanatikere, som leder et oprør, eller hvorvidt det udvikler sig til et bredere folkeligt oprør.

Der synes jeg, det var nyttigt for debatten at få efterretningstjenestens vurdering, der er, at det i stadig stigende grad er et folkeligt oprør, man står over for. Det er med til at sætte tingene på plads, og både der og med hensyn til de andre ting, der er nævnt, vil jeg kvittere for forsvarsministerens større åbenhed.

Til de borgerlige ordførere vil jeg bare sige, at jeg, da jeg lyttede til hr. Skaarup, tvivlede oprigtigt på, om han havde læst forslaget, men det har han nu nok. Jeg tror, han valgte ikke at forstå det, for lige præcis de hensyn, som hr. Peter Skaarup og også Venstres ordfører nævner er vigtige at tage højde for, er der jo taget højde for i forslaget her. Jeg læser fra selve beslutningsforslaget:

Kl. 13.30

»Dette skal naturligvis foregå under skyldig hensyntagen til beskyttelse af

- personfølsomme oplysninger,
- oplysninger, der kunne udgøre en sikkerhedsrisiko for landet,
- oplysninger, der kunne kompromittere andre lande eller danske relationer til fremmede magter, og
- andre landes efterretningstjenester.«

Vi beder ikke om det umulige i forslaget. Det er indlysende, for en del af en efterretningstjenestes arbejde er jo i sagens natur af en sådan karakter, at det ikke kan offentliggøres, men vi beder om, at alt andet bliver offentligt.

Jeg kan jo godt forstå, at hr. Peter Skaarup er meget begejstret over, at man lukker munden på dem, som har peget på, at hr. Peter Skaarup tog en beslutning, der var helt ude af trit med de faktiske forhold. Hr. Peter Skaarup har jo som en del af magten i Danmark p.t. en interesse i, at alle, der ytrer sig, og oven i købet ytrer sig med indsigt og derfor når frem til en anden konklusion end hr. Peter Skaarups, skal man have lukket munden på. Det er jo kendt, det er jo Dansk Folkepartis holdning, så jeg vil bare sige, at det overrasker mig ikke.

Tak for den relative støtte fra De Radikale og Socialdemokraterne og tak til forsvarsministeren, fordi hans opfattelse har bevæget sig. Vi vil holde ham til ilden, og hver gang vi synes, der er brug for en debat om åbenhed, tror vi, at vi med denne type forslag kan være med til at skubbe udviklingen i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Søvndal sagde, at hvis jeg havde haft nogle andre oplysninger, ville jeg sikkert have været glad for ikke at kunne stemme for, at Danmark skulle deltage i krigen mod Saddam Hussein.

Jeg ved jo godt, at hr. Villy Søvndal ønsker, at Saddam Hussein skal sættes på fri fod og gendindsættes som diktator i Irak, men jeg er stolt af, at jeg var med til at stemme for den beslutning,